GERADIN
PARTNERS
COMPETITION, LITIGATION, REGULATION

MUISTIO 15.9.2025
LUOTTAMUKSELLINEN

Säädösehdotusten muutoksista ilmoittaminen teknisten määräysten ilmoitusmenettelyssä – rahapika-arpajaisia koskevat muutokset

I. Tausta

1. Uutta rahapelilainsäädäntöä koskeva hallituksen esitys HE 16/2025 vp (jäljempänä ”**hallituksen esitys**”) annettiin eduskunnalle 20.3.2025. Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi kokonaan uusi rahapelilaki sekä esitetään myös muutoksia lukuisiin voimassa oleviin lakeihin, mukaan lukien arpajaislakiin (1047/2001). Lakiehdotukset ilmoitettiin Euroopan komissiolle marraskuussa 2024 direktiivin (EU) 2015/1535 teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (jäljempänä ”**ilmoitusdirektiivi**”) edellytetyllä tavalla.

2. Uuden rahapelilain olisi hallituksen esityksen mukaan tarkoitus tulla voimaan pääsääntöisesti 1.1.2027 alkaen, lukuun ottamatta lain 2 ja 9 lukua, 43 §:n 3 momenttia sekä 57, 63 ja 64 §:ä, jotka tulisivat voimaan jo 1.1.2026.[1] Hallituksen esityksen mukaan ”muut ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan pääosin voimaan 1.1.2027, jolloin rahapelitoiminta voisi käynnistyä”[2], millä oletettavasti tarkoitetaan myös arpajaislain muutoksia.

3. Veikkaus Oy (”**Veikkaus**”) on ehdottanut, että uuteen rahapelilakiin ja voimassa olevaan arpajaislakiin tehtäisiin lakiuudistuksen yhteydessä vielä rahapika-arpajaisia, eli raaputusarpoja, koskevia muutoksia, joita ei ole tällä hetkellä sisällytetty hallituksen esitykseen (jäljempänä ”**muutosehdotukset**”). Muutosehdotusten tarkoituksena olisi, että raaputusarvan ostava henkilö voisi olla eri kuin arvasta mahdollisesti saatavan voiton lunastava henkilö, mikä mahdollistaisi raaputusarpojen antamisen lahjaksi. Molemmat henkilöt olisivat kuitenkin rekisteröityneet Veikkauksen asiakkaiksi lain edellyttämällä tavalla.

4. Muutosehdotusten myötä voimassa olevaan arpajaislain 14 §:än lisättäisiin uusi 2 momentti, joka tulisi voimaan 1.12.2025, ja ehdotettuun rahapelilain 28 §:än niin ikään uusi 2 momentti seuraavasti (muutokset *kursiivilla*).

[1] HE 16/2025 vp, s. 366.

[2] HE 16/2025 vp, s. 2.

Arpajaislaki

14 §: Pelaajan rekisteröinti, tunnistautuneena pelaaminen, pelitili ja asiakkaan tunteminen

Veikkaus Oy:n on 13 c §:n 5 momentissa ja 14 c §:ssä tarkoitettujen pelaamiselle asetettujen rajoitusten toteutumisen varmistamiseksi rahapelejä toimeenpantaessa rekisteröitävä pelaaja, avattava pelaajalle pelitili ja varmistettava, että pelaaja voi pelata rahapelejä ainoastaan Veikkaus Oy:n rekisteröityneeksi pelaajaksi tunnistautuneena.

Muita kuin sähköisesti toimeenpantavia raha-arpajaisia toimeenpantaessa mahdollisen rahavoiton lunastava pelaaja voi olla eri kuin arvan ostanut pelaaja.

…

Rahapelilaki

28 §: Tunnistautuneena pelaaminen

Yksinoikeustoimiluvanhaltijan ja rahapelitoimiluvanhaltijan on varmistettava, että pelaaja voi pelata rahapelejä ainoastaan tunnistautuneena yksinoikeustoimiluvanhaltijan tai rahapelitoimiluvanhaltijan rekisteröityneeksi pelaajaksi.

Rahapika-arpajaisia toimeenpantaessa mahdollisen rahavoiton lunastava pelaaja voi olla eri kuin rahapelin ostanut pelaaja.

…

5. Veikkaus on pyytänyt arviotamme siitä, edellyttäisikö näiden muutosehdotusten sisällyttäminen kyseisiin pykäliin lakiehdotusten uudelleen ilmoittamista komissiolle ilmoitusdirektiivissä tarkoitetulla tavalla. Esitämme arvionamme seuraavaa.

II. <u>Sovellettava lainsäädäntö</u>

6. Ilmoitusdirektiivissä säädetään jäsenvaltioille velvollisuus ilmoittaa teknisiä määräyksiä sisältävistä tuotteita ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevista uusista kansallisista lainsäädäntöluonnoksista etukäteen Euroopan komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Komissiolla ja muilla jäsenvaltioilla on tämän jälkeen mahdollisuus esittää huomionsa luonnoksen sisällöstä.

7. Ilmoitusdirektiivin 1 artiklan a) alakohdan mukaan direktiivissä tarkoitetaan ”tuotteella” teollisesti valmistettua tuotetta ja maataloustuotetta.

8. Ilmoitusdirektiivin 1 artiklan f) alakohdan mukaan ’teknisellä määräyksellä’ tarkoitetaan teknistä eritelmää[3] tai muuta vaatimusta[4] taikka palveluja koskevaa määräystä, mukaan lukien sovellettavat hallinnolliset määräykset, jonka noudattaminen on oikeudellisesti tai tosiasiallisesti pakollista ja joka koskee kaupan pitämistä, palvelujen tarjoamista, palvelujen tarjoajien sijoittautumista tai käyttöä jäsenvaltiossa tai suuressa osassa sen aluetta sekä jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joissa kielletään tuotteen valmistus, tuonti, kaupan pitäminen tai käyttö taikka joissa kielletään palvelujen tarjoaminen, palvelujen käyttö tai sijoittautuminen palvelujen tarjoajana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 7 artiklan säännösten soveltamista.

9. Ilmoitusdirektiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle välittömästi teknisiä määräyksiä koskevat ehdotukset, paitsi kun on kyse kansainvälisen tai eurooppalaisen standardin käyttöönotosta sellaisenaan, jolloin pelkkä tiedonanto riittää. Niiden on toimitettava komissiolle myös ilmoitus niistä syistä, joiden vuoksi tällaisen teknisen määräyksen laatiminen on tarpeen, jollei näitä syitä selvitetä jo ehdotuksessa. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toimitettava komissiolle samalla kertaa keskeisimpien ja välittömästi asiaa koskevien perustana olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten teksti, jos sen tunteminen on tarpeen teknistä määräystä koskevan ehdotuksen vaikutuksen arvioimiseksi ja jollei sitä ole toimitettu aiemman tiedonannon yhteydessä.

10. Jäsenvaltioiden on toimitettava teknistä määräystä koskeva ehdotus uudelleen komissiolle, jos ne tekevät ehdotukseen sellaisia *huomattavia muutoksia, jotka muuttavat sen soveltamisalaa, lyhentävät alun perin suunniteltua soveltamisaikataulua, lisäävät eritelmiä tai vaatimuksia taikka tiukentavat niitä*.

11. Ilmoitusvelvollisuus ja siihen liittyvät määräajat ovat velvoittavia, ja niiden noudattamatta jättäminen voi johtaa siihen, että komissio aloittaa rikkomusmenettelyn jäsenvaltiota vastaan. Kansalliset tuomioistuimet eivät saa soveltaa sellaisia kansallisia määräyksiä, jotka on saatettu voimaan ilmoitusvelvollisuutta rikkoen.[5]

---

[3] Ilmoitusdirektiivin 1 artiklan c) alakohdan mukaan ’teknisellä eritelmällä’ tarkoitetaan asiakirjaan sisältyvää eritelmää tuotteelta vaadittavista ominaisuuksista, kuten laadusta, käyttöominaisuuksista, turvallisuudesta tai mitoista, mukaan lukien tuotteita koskevat myyntinimeä, termistöä, tunnuksia, kokeita ja testausmenetelmiä, pakkaamista, merkitsemistä tai selostetta koskevat vaatimukset sekä vaatimustenmukaisuuden arvioinnin menettelyt.

[4] Ilmoitusdirektiivin 1 artiklan d) alakohdan mukaan ’muulla vaatimuksella’ taas tarkoitetaan vaatimusta, joka ei ole tekninen eritelmä ja joka asetetaan tuotteelle erityisesti kuluttajan tai ympäristön suojelutarkoituksessa, ja joka koskee tuotteen elinkaarta markkinoille saattamisen jälkeen eli käyttöedellytyksiä, kierrätystä, uudelleenkäyttöä tai tuotteen hävittämistä, jos nämä edellytykset voivat vaikuttaa merkittävästi tuotteen koostumukseen tai sen luonteeseen taikka sen kaupan pitämiseen.

[5] Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio C-194/94.

12. Suomessa on ollut aiemmin voimassa laki teknisten määräysten ilmoitusmenettelyä koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta (1594/1994) ja sen nojalla annettu valtioneuvoston päätös teknisiä määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (802/1999), joilla pantiin täytäntöön nykyisen ilmoitusdirektiivin edeltäjä, direktiivi 98/48/EY. Mainittu laki ja päätös on kuitenkin kumottu 1.7.2014 standardisoimislain ja teknisten määräysten ilmoitusmenettelyä koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annetun lain kumoamisesta annetulla lailla (497/2014). Jälkimmäisen lain esitöissä on todettu, että laki teknisten määräysten ilmoitusmenettelyä koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta on EU-lainsäädännön uudistuessa tullut tarpeettomaksi, koska direktiivin 98/34/EY ilmoitusmenettely koskee niiden seurauksena enää vain viranomaisia.

13. Lain kumoamisen jälkeenkin työ- ja elinkeinoministeriö toimii yleistoimivaltansa perusteella direktiivin 98/34/EY mukaisen ilmoitusmenettelyn yhteysviranomaisena ja toimittaa Suomesta tehtävät ilmoitukset edelleen Euroopan komissiolle.[6] Työ- ja elinkeinoministeriö on ohjeistanut ilmoitusmenettelystä omilla verkkosivuillaan. Lisäksi Lainkirjoittajan oppaassa on ohjeistettu, kuinka ilmoitusmenettely käytännössä toimii.

III. Unionin tuomioistuinten oikeuskäytäntö

14. Unionin tuomioistuimet eivät ole juurikaan antaneet ratkaisuja koskien ilmoitusdirektiivin 5 artiklassa tarkoitetuista huomattavista muutoksista ilmoittamista. Unionin tuomioistuin (jäljempänä ”**EUT**”) on kuitenkin asiassa C-307/13 antamassaan tuomiossa ottanut kantaa muutoksista ilmoittamisen tarpeellisuuteen.

15. Tapauksessa oli kyse siitä, että Ruotsi oli tehnyt komissiolle ilmoitusdirektiivin mukaisen ilmoituksen eläinsuojeluasetuksesta ja ilmoittanut sen voimaantulopäiväksi 1.5.2003. Voimaantulopäivä oli kuitenkin aikaistettu olemaan 15.4.2003 ilman, että Ruotsi teki komissiolle uutta ilmoitusta. EUT totesi, että ilmoitusdirektiivin mukaan uudelleenilmoitus vaaditaan, jos teknisen määräyksen soveltamisaikataulua lyhennetään huomattavasti, mutta sen arvioiminen, onko muutos huomattava, kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle. Lisäksi EUT katsoi, että jos alkuperäisessä ilmoituksessa ei ollut mainittu tarkkaa voimaantulopäivää, vaan ainoastaan, että voimaantulo tapahtuu vuoden 2003 kuluessa, voimaantulopäivämäärän asettaminen huhtikuulle ei merkinnyt ilmoitusvelvollisuuden rikkomista. Toisaalta, jos komissiolle oli ilmoitettu voimaantulopäiväksi nimenomaisesti 1.5.2003 ja sen aikaistamista huhtikuulle oli pidettävä huomattavana muutoksena, asetusta ei olisi voitu soveltaa vastaajia vastaan, koska uutta ilmoitusta ei tehty.[7]

---

[6] HE 59/2014 vp, s. 8–9.

[7] EUT:n tuomio asiassa C-307/13, *Ivansson*, kohta 49.

16. Tuoreessa 15.3.2025 antamassaan ratkaisussa asiassa C-120/24 EUT puolestaan otti kantaa Liettuan rahapelilain muutokseen, jolla laajennettiin kieltoa kannustaa rahapelien pelaamiseen siten, että se ulottui myös rahapelien järjestäjän omilla verkkosivuilla julkaistuihin tietoihin. Unigames, liettualainen rahapeliyhtiö, oli saanut sakon ja varoituksen lisenssinsä mahdollisesta perumisesta, koska sen katsottiin rikkoneen tätä kieltoa. Yhtiö puolustautui väittämällä, että säännöstä ei olisi voitu soveltaa, sillä Liettua ei ollut toimittanut muutosta Euroopan komissiolle EU-oikeuden edellyttämällä tavalla.

17. EUT totesi, että etäyhteyden välityksellä tarjottavat rahapelit kuuluvat ilmoitusdirektiivissä tarkoitettuihin palveluihin. Säännös, joka kieltää rahapelien markkinoinnin ja niistä tiedottamisen verkossa, muodostaa palveluja koskevan määräyksen ja on siten tekninen määräys direktiivin 1 artiklan f) alakohdan tarkoittamassa mielessä. Koska tällaisen säännöksen noudattaminen on pakollista, sen muuttaminen tuo mukanaan jäsenvaltiolle velvollisuuden ilmoittaa muutoksesta komissiolle. EUT katsoi, että jos teknistä määräystä muutetaan tavalla, joka laajentaa sen soveltamisalaa, kuten Liettuan rahapelilain muutoksella tehtiin, jäsenvaltion tulee ilmoittaa muutos komissiolle. Koska Liettua ei ollut ilmoittanut kyseessä ollutta rahapelilain muutosta, säännöstä ei voitu panna täytäntöön yksityisiä toimijoita vastaan. Kansallisten viranomaisten ja tuomioistuinten on siis jätettävä soveltamatta ilmoittamaton tekninen määräys yksityisiä vastaan käytävissä menettelyissä.[8]

IV. Johtopäätökset

18. Ilmoitusdirektiivin 5 artiklan muotoilu siitä, milloin jäsenvaltioiden on ilmoitettava teknistä määräystä koskeva ehdotus uudelleen komissiolle, on varsin täsmällinen, mutta jättää jäsenvaltioille myös tiettyä tulkinnanvaraa. Artiklan mukaan lakiehdotuksesta on ilmoitettava uudelleen, jos jäsenvaltiot tekevät ehdotukseen sellaisia *huomattavia muutoksia*, jotka (i) *muuttavat sen soveltamisalaa*, (ii) *lyhentävät alun perin suunniteltua soveltamisaikataulua*, (iii) *lisäävät eritelmiä tai vaatimuksia*; tai (iv) *tiukentavat niitä*. Huomattavuuskriteeri koskee kaikkia em. ilmoitusdirektiivissä mainittuja muutostyyppejä.

19. Sen arvioiminen, mikä katsotaan huomattavaksi muutokseksi, on EUT:n oikeuskäytännön mukaan kansallisten tuomioistuinten tehtävä. Suomessa ylimmät oikeusasteet eivät ole vielä ottaneet kysymykseen kantaa, joten tältä osin ei ole mahdollista antaa yksiselitteisiä kriteereitä huomattavuusvaatimuksen täyttymiselle.[9]

---

[8] EUT:n tuomio asiassa C-120/24, *Unigames*, kohta 63.

[9] Suomessa korkein hallinto-oikeus on antanut mm. ratkaisun KHO 2020:77 siitä, mitä oikeusvaikutuksia on annettava tilanteelle, jossa sähkösavukkeiden makunesteiden myyntikieltoa koskevaa lopullista tekstiä ei ollut toimitettu komissiolle teknisten määräysten ilmoitusmenettelyssä. KHO katsoi lopullisen säädöstekstin toimittamatta jättämisen olennaiseksi menettelymääräysten rikkomiseksi, josta seurasi, ettei sähkösavukkeiden

20. Suomi on ilmoittanut komissiolle aiemmin useista arpajaislakia ja eräitä muita lakeja koskevista hallituksen esityksistä, jotka ovat sisältäneet ilmoitusdirektiivissä tarkoitettuja teknisiä määräyksiä tuotteita ja tietoyhteiskunnan palveluita koskien. Näihin esityksiin on komissiolle tehdyn ilmoituksen jälkeen muutamaan otteeseen tehty muutoksia, joiden seurauksena hallituksen esitystä ei kuitenkaan ole ilmoitettu komissiolle uudestaan. Näitä tapauksia on tarkasteltu yksityiskohtaisemmin tämän muistion liitteessä.

Veikkauksen esittämät muutokset lakiesitykseen koskien rahapika-arpajaisia

21. Veikkauksen rahapika-arpajaisissa eli raaputusarvoissa vaikuttaisi ensinnäkin olevan kyse sellaisesta teollisesti valmistetusta tuotteesta, jota ilmoitusdirektiivin 1 artiklan a) alakohdassa tarkoitetaan. Ne ovat teollisesti valmistettuja fyysisiä esineitä, joita myydään myyntipaikoilla, ja joiden pelaamiseen kuluu fyysinen elementti (eli arvan raaputtaminen mahdollisten voittojen selvittämiseksi).

22. Arpajaislain 14 §:n ja ehdotetun uuden rahapelilain 28 §:n mukainen, Veikkaukseen ja rahapelitoimiluvan haltijaan kohdistuva vaatimus pelaajan rekisteröimisestä ja tunnistautuneena pelaamisesta voidaan nähdäksemme katsoa ilmoitusdirektiivin 1 artiklan f) alakohdassa tarkoitetuksi ’muuksi vaatimukseksi’, koska se ei ole tekninen eritelmä ja se asetetaan tuotteelle erityisesti kuluttajan suojelutarkoituksessa ja se koskee tuotteen elinkaarta markkinoille saattamisen jälkeen eli käyttöedellytyksiä, ja nämä edellytykset voivat vaikuttaa merkittävästi tuotteen luonteeseen taikka sen kaupan pitämiseen. Näin ollen kyseessä on ilmoitusdirektiivissä tarkoitettu tekninen määräys, jota koskevasta lainsäädännöstä on ilmoitusdirektiivin 5 artiklan mukaisesti ilmoitettava komissiolle ennen sen hyväksymistä. Mikäli määräykseen tehdään 5 artiklassa tarkoitettuja huomattavia muutoksia sen jälkeen, kun siitä on ilmoitettu komissiolle, on ilmoitus tehtävä uudelleen.

23. Veikkauksen muutosehdotukset kohdistuvat ensinnäkin ehdotetun rahapelilain 28 §:än, johon Veikkaus ehdottaa lisättäväksi uuden toisen momentin. Kyseinen muutos vaikuttaa nähdäksemme luonteeltaan sellaiselta täsmennykseltä komissiolle jo ilmoitettuun säännöstekstiin, että se todennäköisesti sisältönsä puolesta ei täyttäisi ilmoitusdirektiivin 5 artiklan huomattavuuden kriteeriä. Muutosehdotuksella ei varsinaisesti säädettäisi mistään alan toimijoita yleisesti koskevista uusista tai tiukemmista rajoitteista tai velvollisuuksista, vaan varsinainen rekisteröitymis- ja tunnistautumisvelvollisuus pysyy yhtä laajana kuin komissiolle aiemmin ilmoitetuissa lakiehdotuksissa. Käytännössä muutosehdotuksen myötä tehtäisiin vain tarkennus siihen, että tietyissä rajatuissa tilanteissa, eli ei-sähköisten rahapika-arpajaisten tapauksessa, rahavoiton lunastanut pelaaja voi olla eri kuin arvan ostanut pelaaja.

---

makunesteiden myyntikieltoa koskeviin säännöksiin voitu vedota valittajayhtiötä vastaan. KHO ei kuitenkaan ole vielä ottanut kantaa siihen, mitä on pidettävä sellaisena huomattavana muutoksena komissiolle ilmoitettuun lakiesitykseen, jonka vuoksi lakiehdotus tulisi ilmoittaa komissiolle uudestaan.

Tilanne eroaa siis edellä selostetusta, Liettuan rahapelilakia koskeneessa EUT:n ratkaisussa C-120/24 käsillä olleesta tilanteesta, jossa rahapelitarjoajiin kohdistuvien markkinointikieltojen tulkintaa laajennettiin.

24. Veikkaus ehdottaa lisäksi muutosta voimassa olevan arpajaislain 14 §:än. Kyseisen pykälän nykyinen ensimmäinen momentti koskien Veikkauksen pelaajien rekisteröimisvelvollisuutta sekä velvollisuutta varmistaa pelaajien pelaaminen vain tunnistautuneena on lisätty lakiin hallituksen esityksellä HE 135/2021 vp, ja siitä on ilmoitettu komissiolle teknisten määräysten ilmoitusmenettelyssä 23.4.2021.[10] Veikkauksen muutosehdotus, jolla pykälään lisättäisiin uusi toinen momentti, koskee nimenomaan tätä 1 momentin mukaista velvoitetta. Hallituksen esityksen vallitsevassa versiossa, joka on siis ilmoitettu komissiolle, ei ehdoteta muutoksia arpajaislain 14 §:än.

25. Vastaavasti kuin rahapelilain 28 §:n 2 momenttia koskeva muutosehdotus, myös arpajaislakia koskeva muutosehdotus on nähdäksemme luonteeltaan täsmennys voimassa olevan 14 §:n 1 momentin velvoitteisiin, jotka on yllä todetusti ilmoitettu komissiolle ennen niiden hyväksymistä, eikä sillä säädettäisi uusista tai tiukemmista rajoitteista alan toimijoita koskien. Kyseessä on pikemminkin lievennys nykyisiin velvoitteisiin. Näin ollen myöskään tämän muutosehdotuksen ei todennäköisesti katsottaisi täyttävän huomattavuuden kriteeriä. Muutosehdotuksella ei myöskään ole vaikutusta vallitsevan hallituksen esityksen mukaisten, komissiolle jo ilmoitettujen arpajaislain muutosten soveltamisalaan tai sisältöön tai niiden voimaantuloaikatauluun.

26. Se, että muutosehdotukset tehtäisiin varsinaiseen lakitekstiin, ei muuta tätä arviota. EUT on ratkaisukäytännössään katsonut, että myös silloin, kun kansallisen säännöksen sisältämiä teknisten määräysten soveltamisalaa muutetaan niitä koskevan lain esitöihin tehtävällä kirjauksella, kyseessä on tekninen määräys, josta tulee ilmoittaa komissiolle ennen sen hyväksymistä.[11] Toisaalta arpajaislain lakitekstiin on aiemminkin tehty muutoksia sen jälkeen, kun ne on jo ilmoitettu komissiolle, eikä tästä huolimatta niiden uudelleen ilmoittamista ole katsottu tarpeelliseksi (ks. tarkemmin muistion liite).

***

[10] HE 135/2921 vp, s. 8.

[11] Ks. EUT:n tuomio asiassa C-255/16.

LIITE

Esimerkkejä aiemmista teknisten määräysten ilmoitusmenettelyistä Suomessa

1. Seuraavassa on mainittu eräitä esimerkkejä aiemmista tilanteista, joissa hallituksen esityksiin on komissiolle tehdyn ilmoituksen jälkeen tehty muutoksia, mutta joiden seurauksena hallituksen esitystä ei käsityksemme mukaan ole ilmoitettu komissiolle uudestaan.

2. Vuonna 2008 arpajaislain 4 §:ää tarkennettiin komissiolle tehdyn ilmoituksen jälkeen niin, että arpajaisten markkinoinnin määritelmää supistettiin, minkä seurauksena lain markkinointia koskevien rajoitusten piiriin jäävät toiminnan muodot kapenivat.[12]

Alkuperäinen muotoilu	**Lopullinen muotoilu**
4 §:n 3 kohta Tässä laissa tarkoitetaan: *markkinoinnilla* mainontaa, epäsuoraa mainontaa ja muuta myynninedistämistoimintaa; epäsuoraa mainontaa on erityisesti tuotteen myynninedistäminen muun tuotteen mainonnan yhteydessä siten, että muun tuotteen tunnuksena käytetään sellaisenaan tai tunnistettavasti muunnettuna tuotteen tai sen myyjän vakiintunutta tunnusta tai että muun tuotteen mainonnasta muutoin välittyy mielikuva tietystä tuotteesta tai sen myyjästä;	4 §:n 3 kohta Tässä laissa tarkoitetaan: *markkinoinnilla* mainontaa, epäsuoraa mainontaa ja muuta myynninedistämis-toimintaa; epäsuoraa mainontaa on erityisesti tuotteen myynninedistäminen muun tuotteen mainonnan yhteydessä siten, että muun tuotteen tunnuksena käytetään sellaisenaan tai tunnistettavasti muunnettuna tuotteen tai sen myyjän vakiintunutta tunnusta tai että muun tuotteen mainonnasta muutoin välittyy mielikuva tietystä tuotteesta tai sen myyjästä; **tämän lain soveltamisalaan kuuluvana arpajaisten markkinointina ei pidetä, arpajaissivustossa käytetystä kielestä riippumatta, pelkkää ulkomaisen tai ahvenanmaalaisen arpajaissivuston saatavillaoloa sähköisessä tietoverkossa, jos arpajaissivustoon ei ole liitetty muuta arpajaisiin Suomessa tai valtakunnassa osallistumista edistävää aineistoa; tämän lain soveltamisalaan kuuluvana arpajaisten markkinointina ei pidetä myöskään arpajaisten markkinointia Suomessa**

[12] Tällöin oli vielä voimassa aiempi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä, jonka ilmoitusdirektiivi kumosi tullessaan voimaan 6.10.2015. Direktiivin 98/34 8 artiklan 1 kohta vastaa kuitenkin sisällöltään täysin ja muotoilultaankin lähes täysin ilmoitusdirektiivin 5 artiklan 1 kohtaa.

	tai valtakunnassa levitettävässä ulkomaisessa tai ahvenanmaalaisessa julkaisussa, jos julkaisun pääasiallinen tarkoitus ei ole rahapelien markkinointi ja jos arpajaisten markkinointi ei kohdistu erityisesti Suomeen tai valtakuntaan;

3. Vuonna 2016 puolestaan komissiolle tehdyn ilmoituksen jälkeen arpajaislain 3 §:n määritelmiä muutettiin niin, että vedonlyöntipeli säädettiin nimenomaisesti kattamaan myös hevospelit.

Alkuperäinen muotoilu	**Lopullinen muotoilu**
3 §:n 2–3 kohta: Tässä laissa tarkoitetaan: 2) vedonlyöntipeleillä rahapelejä, joissa pelaajalla on mahdollisuus osallistua urheilu tai muun kilpailun taikka rahapelin tapahtumia tai tuloksia koskevien arvausten perusteella pelaajan asettaman rahapanoksen ja lopputuloksen todennäköisyyttä osoittavan kertoimen tulon mukaisesti määräytyvien voittojen jakoon; 3) veikkauspeleillä muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja rahapelejä, joissa pelaajalla on mahdollisuus osallistua urheilu- tai muun kilpailun tapahtumia tai tuloksia koskevien arvausten taikka numeroiden, merkkien tai muiden tunnusten arpomisen perusteella voittojen jakoon;	3 §:n 2–3 kohta: Tässä laissa tarkoitetaan: 2) *vedonlyöntipeleillä* rahapelejä, joissa pelaajalla on mahdollisuus osallistua urheilu- tai muun kilpailun**, myös hevoskilpailun** taikka rahapelin tapahtumia tai tuloksia koskevien arvausten perusteella pelaajan asettaman rahapanoksen ja lopputuloksen todennäköisyyttä osoittavan kertoimen tulon mukaisesti määräytyvien voittojen jakoon; 3) *veikkauspeleillä* muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja rahapelejä, joissa pelaajalla on mahdollisuus osallistua urheilu- tai muun kilpailun**, myös hevoskilpailun** tapahtumia tai tuloksia koskevien arvausten taikka numeroiden, merkkien tai muiden tunnusten arpomisen perusteella voittojen jakoon;

4. Vuonna 2021 taas arpajaislain 62 l §:ää muutettiin komissiolle tehdyn ilmoituksen jälkeen niin, että maksupalveluntarjoajaa koskeva kielto toteuttaa tai käynnistää rahapelaamista koskevaa maksutapahtumaa rajoitettiin koskemaan vain tilanteita, joissa maksajana on pelaaja ja maksunsaajana rahapelien toimeenpanija. Kiellon soveltamisalaa siis kavennettiin verrattuna siihen, mitä komissiolle oli ilmoitettu.

Alkuperäinen muotoilu	**Lopullinen muotoilu**
62 l §:n mom.: Maksupalveluntarjoaja ei saa toteuttaa tai käynnistää rahapelaamista koskevaa maksutapahtumaa, jossa: 1) maksajana on pelaaja ja maksunsaajana 1	62 l §:n 2 mom.: Maksupalveluntarjoaja ei saa toteuttaa tai käynnistää rahapelaamista koskevaa maksutapahtumaa, jossa maksajana on pelaajana toimiva luonnollinen henkilö

momentissa tarkoitettu rahapelien toimeenpanija; 2) maksajana on 1 momentissa tarkoitettu rahapelien toimeenpanija ja maksunsaajana pelaaja.	ja maksunsaajana 1 momentissa tarkoitettu rahapelien toimeenpanija.

5. Viime vuosilta on kuitenkin löydettävissä myös esimerkkejä tilanteista, joissa Suomen viranomaiset ovat tehneet muutoksia komissiolle ilmoitettuihin lakiesityksiin ilmoituksen jälkeen, ja muutetut esitykset on ilmoitettu komissiolle uudestaan.

6. Esimerkiksi vuonna 2018 Suomi ilmoitti komissiolle ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen muuttamisesta annetusta valtioneuvoston asetuksesta, joka sisälsi määräyksiä ajoneuvojen sallituista enimmäispituuksista. Ilmoituksen jälkeen asetukseen kuitenkin lisättiin useita säännöksiä myös ajoneuvojen sallituista enimmäismassoista, eli sen rajoituksia laajennettiin. Asetuksesta ilmoitettiin komissiolle uudestaan.

7. Vuonna 2024 Suomi ilmoitti komissiolle puolestaan tupakkalain muuttamisesta siten, että siinä kiellettäisiin savuttomista nikotiinituotteista tunnusomaiset tuoksut tai maut mentolin, mintun, teen, inkiväärin, rosmariinin ja puun makua lukuun ottamatta. Lakiehdotusta kuitenkin muutettiin ilmoituksen niin, että kielletyiksi tulivat tuoksut ja maut lukuun ottamatta minttua ja mentolia. Lakiehdotuksen rajoitetta siis tiukennettiin, ja siitä ilmoitettiin uudestaan komissiolle.